

Chủ nghĩa dân túy đang lan rộng tại Châu Âu, đặc biệt là trong bối cảnh vỡ chủ nghĩa kinh tế và khủng hoảng người tị nạn. Lực lượng và dòng tư tưởng nào sẽ ngăn chặn xu hướng này?

“Hãy đi với chúng tôi! Hãy đi với chúng tôi!” Không phải lúc nào bạn cũng nghe thấy một đám đông người Đức hô vang bằng tiếng Hà Lan. Những người Đức thuộc tầng lớp trung lưu chắc chắn không phải đang tị nạn cùng với bạn trẻ, vẫy những lá cờ EU màu xanh và vàng vào một chiều Chủ nhật tại một quảng trường ở Berlin. Những họ đã đi trên các bậc thang của nhà hát thành phố hôm 26/2: khoảng 1.000-2.000 người Đức hô vang “Hãy đi với chúng tôi!”, một thông điệp rộng rãi không muộn người Hà Lan rời bỏ EU. Một trong số những người bi quan tình, Christoph Klopp, nói: “Nếu người Hà Lan rời bỏ, điều đó sẽ khiến chúng tôi đau lòng”. Ông nói

Với một phóng viên rừng kìa tã khi những cuộc mít tinh này bắt đầu vào mùa đông năm 2016, cả mọi Chỗ nhất hàng tuần chúng tôi từng khoanng gặp đôi vớ quy mô.

Có điểu gì đó mọi mđ đang diễn ra ở một vài nước châu Âu: chm mà chc, người dân đang đợ xô ra các đợng phợ hay lên mạng Internet, hay cđ 2, trong một nđ lợc phợn đợi các thông đợp chợng chợ nghợa toàn cợu, hoài nghi vợ châu Âu và chợng người nhợp cợ cợa những người cợc hợu theo chợ nghợa dân túy và chợ nghợa dân tợc. Hoợt đợng này không phợi đang diễn ra trong một khoanng trợng chính trợ. Trong những tháng gợn đợy, những người cánh tợ theo chợ nghợa dân túy đã không thợ giành chiợn thợng trong 3 cuộc bợu cợ liên tiếp ở châu Âu: đợu tiên là ở Áo, sau đó là ở Hà Lan và cuối cùng là ở Pháp.

Khi các nhóm ợng hợ châu Âu có đợc đợng lợc, câu hợi là liệu hợ sợ có khợ nợng khôi phợc cuộc tranh luận công khai, đợa ra những cợi cách rợt cợn thiợt ở nước hợ và châu Âu, và thợc hiợn các thợa hiợp cợn thiợt đợ thúc đợy hợi nhợp đợc hay không.

Một tầm nhìn tích cực đợi vợ châu Âu

Pulse of Europe (Nhợp đợp cợa châu Âu), cuộc mít tinh mà Klopp tham đợ hàng tuần tợi Berlin, thúc đợy một tầm nhìn tích cực và rợng mợ đợi vợ châu Âu nhợm mang lợi từng nói cho “đợ sợ những người tin vào ý tợng cợ bợn cợa Liên minh châu Âu (EU)”. Kã tợ khi một cợp đợi ở Frankfurt khợi đợng Pulse of Europe hợi tháng 1/2017, các cuộc mít tinh đã lan rợng đợn hợn 100 thành phợ ở ợc, Bợ, Pháp, Bợ ào Nha và các nước thành viên khác cợa EU. ợn giợa tháng 4, phong trào đã hiợn diễn ở 13 nước châu Âu và có gợn 90.000 lượt “thích” trên Facebook.

Hoợt đợng dân sợ này, do các tình nguyợn viên đợu hành, không giợi hợn ở các nước EU. ợu năm 2016, các sinh viên Thụy Sĩ tợ ợi hợc Fribourg đã thành lợp một phong trào tợ do cợp tợn, Operation Libero, đợ đợu tranh chợng lợi các đợi hợi cợa những người theo chợ nghợa dân túy vợ biên giợi và các quy đợnh chợt chợ hợn vợ nhợp cợ và Hợi giáo. Các sinh viên này đã thu đợc những thành công đáng kợ, 2 lợn đánh bợi phe cợc hợu trong các cuộc trợng cợu dân ý toàn quợc nhợy cợm.

Kinh nghiệm này cũng đã truyền cảm hứng cho những người châu Âu khác thành lập các chiến dịch mới và theo chủ nghĩa thực tiễn. Một số chiến dịch ít hiệu quả hoặc không có hiệu quả, các chiến dịch khác lại phát triển. Một số chiến dịch tập trung vào các vấn đề cụ thể, các chiến dịch khác lại có những mục đích chính trị rộng lớn hơn. Những tất cả đều tìm cách mang lại tiếng nói cho những người dân cảm thấy rằng dự án châu Âu đang bị đe dọa bởi những lợi ích của các công quốc châu Âu là phải tái quốc gia hóa hay các nước thành viên phải ra khỏi liên minh. Ở Hà Lan, một vài nhóm công dân ủng hộ EU đã trở nên tích cực trong những tháng gần đây. Ở Anh, những người thực sắc kiến Hãy ôm một người Anh hội năm 2016, vấn đề khuyến khích người dân châu Âu ôm người dân Anh và thúc giục người Anh bỏ phiếu ủng hộ EU trong cuộc trưng cầu dân ý hội tháng 6/2016 tại Anh, lên kế hoạch xây dựng một dự án mới liên châu Âu nhằm thúc đẩy sự gần gũi châu Âu.

Một số chính trị gia nhận ra rằng việc chống lại chủ nghĩa dân túy bằng một cách tiếp cận tích cực, theo chủ nghĩa thực tiễn có tiềm năng vượt trội. Alexander Van der Bellen, một giáo sư kinh tế học và cựu chủ tịch Đảng thống Áo hội tháng 12/2016, đã đưa nhiệm vụ vào những người ủng hộ là dân thường. Macron của nước Pháp, người không thuộc một đảng chính trị có uy tín nào (mặc dù ông đã làm một bộ trưởng trong chính phủ của đảng Xã hội), cũng có được sự ủng hộ trên môi trường.

Giống như Van der Bellen, Macron là một người châu Âu vững tin đã đổi một vài một đổi thế chính theo chủ nghĩa dân túy hoài nghi châu Âu. Jean-Louis Bourlanges, từng là một thành viên người Pháp chủ trương ôn hòa của Nghị viện châu Âu, đã nói trong một cuộc phỏng vấn: “Tôi với những người miền châu Âu cũ mới và nhìn về phía trước, Macron là sự lựa chọn duy nhất”. Ông nói sự còn lại của giai cấp chính trị bao gồm hoặc những người theo chủ nghĩa dân túy chống châu Âu hoặc “những người châu Âu lãnh đạo” không mâu thuẫn quá nhiều với những người theo chủ nghĩa dân tộc vì sự một phiếu bầu. “Không ai thực sự đáp trả những người theo chủ nghĩa dân túy cho đến khi Macron xuất hiện”.

Từ các cuộc trưng cầu dân ý ở Thụy Sĩ...

Nhận định rằng đã đến lúc đáp lại những người theo chủ nghĩa dân túy và ủng hộ EU và các nền dân chủ của nó là đúng lúc chính của nhiệm vụ sáng kiến bắt đầu xuất hiện trên toàn châu Âu. Những thứ về là lúc đây đều tiên lại đến từ một nước không thuộc EU: Thụy Sĩ. Đây là một trong những quốc gia toàn cầu hóa nhiệm vụ nhất trên

thực tiễn. Đó cũng là một đợt nổi dậy mà đó phần lớn dựa trên của những người theo chủ nghĩa dân túy chống lại toàn cầu hóa bất đồng thuận hơn là phần lớn các nước xung quanh.

Đảng nhân dân Thụy Sĩ (SVP) cũng như là đảng lớn nhất trong Quốc hội kể từ giữa những năm 1990. Năm 2014, SVP đã giành chiến thắng sát sao trong một cuộc trưng cầu dân ý kêu gọi khôi phục các hạn ngạch đối với người nhập cư. Có 50,3% cử tri bỏ phiếu tán thành; tỷ lệ người tham gia cuộc trưng cầu là 56%, cao theo các tiêu chuẩn của Thụy Sĩ. Những kết quả này đã đẩy Thụy Sĩ vào rìa rìa chính trị với EU. Người Thụy Sĩ tham gia thị trường chung EU và phải chấp nhận quy định tự do đi lại và các quy định về thị trường tại Brussels. Các hạn ngạch đã vi phạm tất cả những thỏa thuận song phương giữa Bern và Brussels. Flavia Kleiner, một sinh viên đến từ Fribourg, nói trong một cuộc phỏng vấn: “Tôi và các bạn tôi đã theo dõi cuộc trưng cầu dân ý này và kết quả của nó trong sự hoài nghi. Chúng tôi tự hỏi: Nước Thụy Sĩ của mình, bao gồm cả chúng tôi đã đi đâu một rìa? Phải chăng sự chống còn ai đang hỏi nó nữa? Chiến dịch vận động bỏ SVP chỉ phải hoàn toàn. Bạn hãy nhớ không nghe thấy bất kỳ lập luận nào khác”.

Sau đó, một cuộc trưng cầu dân ý gây tranh cãi khác được tuyên bố sẽ diễn ra vào tháng 2/2016. Lần này, SVP đã xuất hiện đảng trực xuất hiện tất cả những người nổi ngoài bất kỳ án là phạm tội. Trước đó vài tháng, Kleiner đã gặp gỡ các nhà hoạch định chính sách tại các đảng chính thống để đồng ý sẽ giúp đỡ của các sinh viên phần để kế hoạch này. Tất cả những người có một đầu như trí rằng các trường hợp tại đảng trực xuất sự vì phạm luật pháp quốc tế, vận đòi hỏi một thẩm phán phải xét xử từng trường hợp trực xuất. Những rìa một quan chức đảng đã nói: “Chúng tôi hết tiền rồi. Chúng tôi sẽ cho qua cuộc trưng cầu dân ý lần này”. Một quan chức của một đảng khác lập luận rằng họ không thể giành chiến thắng trong cuộc trưng cầu dân ý lần này: “Các bạn muốn chúng tôi bỏ vào những tội phạm nổi ngoài hay sao?!” Cuộc gặp gỡ diễn ra như vậy. Cuối cùng, Kleiner đứng lên và nói: “Tôi là người ít tuổi nhất trong phòng này, và là người ít kinh nghiệm nhất. Nhưng tôi thấy chán ghét. Tôi không muốn sống ở một đất nước làm những việc này. Đây không phải là đất nước Thụy Sĩ của tôi. Nếu các ông không đấu tranh, chúng tôi sẽ đấu tranh”.

Và vì vậy mà Operation Libero đã ra đời. Các sinh viên không có tiền. Nhưng họ có thời gian và máy tính. Đó là công việc khó khăn. Họ bắt đầu đăng tải các bài viết mang tính chất công kích trên Internet, giáng nhện SVP. Bất chấp lợi có người phần đời những lợi ích hoang chững lợi người nổi ngoài, người Hồi giáo và nhóm được gọi là kẻ khuynh. Các sinh viên đã tham gia nhiều cuộc tranh luận nhất có thể. Họ mở các cuộc đàm thoại trên mạng xã hội và viết bài cho các báo.

Mọi người đã để ý. Kleiner nhanh chóng được mời lên truyền hình để tham gia một cuộc tranh luận. Ngoài trung tâm, tất cả tên và thông điệp tích cực của cô trái ngược theo hướng có lợi với vị trí chính trị gia của SVP nhiều tuổi hơn, một bề vết màu xám là để thị của cô. Kleiner nói: “Khi chúng tôi bắt đầu chiến dịch, các cuộc thăm dò dự đoán một chiến thắng đáng dè dặt dành cho SVP, khoảng 65%. Đó là 6 tuần trước cuộc trưng cầu dân ý. Sau khi chúng tôi tham gia, số ủng hộ dành cho SVP giảm dần. Số ủng hộ dành cho chúng tôi tăng lên”.

Cuối cùng, các sinh viên đã chiến thắng. Đó là một chiến thắng thuyết phục: 58,9% cử tri phản đối đề xuất trong cuộc trưng cầu dân ý. Khi kết quả được công bố, một bề trỗi dậy chính phủ đã ôm Kleiner trên sân khấu và cảm ơn các sinh viên. Một bề như các sinh viên đang vui mừng – với Kleiner nở nể cười rạng rỡ tên mang tai – được lan truyền rất nhanh.

Operation Libero không vốn được cho mọi vốn để mà người Thụy Sĩ bề phiêu. Kleiner nói: “Bạn phải làm chuyện khác các mục tiêu của mình. Có một lập luận tốt và nói với những người có cùng mục đích là chia sẻ. Bạn cần phải thuyết phục mọi người trên phố. Bạn phải nhúng tay vào chàm, dùng các mảnh khốe mà để phỏng vấn số đông. Họ có các bài viết mang tính chất công kích không? Bạn cũng cần các bài viết mang tính chất công kích. Họ có trang nhật của các tờ báo cũ như miến phí như 20Minuten không? Bạn đến đó nhanh hơn”.

Cô nói những khâu hiệu quả đến giờ và những thông tác nhanh trên mạng là các khâu quan trọng. Nhưng làm thế nào bạn giải thích bằng ngôn ngữ rõ ràng, để hiệu quả theo luật pháp quốc tế, một thăm phán cần phải được can thiệp vào các trường hợp trước xuất tại phạm nước ngoài, và tại sao điều này lại quan trọng? Các sinh viên đã có lúc bàn về vốn để này. Cuối cùng, họ quyết định số đông cách diễn đạt rằng “thật tại tại khi đưa thăm phán ra khỏi các quyết định trước xuất”. Một hôm, Kleiner nghe làm được 2 phút nể trong một quán cà phê tranh luận về vốn để này bằng chính những từ ngữ này. Cô đã số đông chúng trong một cuộc tranh luận trên truyền hình mấy ngày trước đó. Khi đó Kleiner bắt đầu rạng rỡ đi đến đã đến và chiến thắng đã ở trong tầm với.

Tháng 2/2017, các sinh viên lại trở nên tích cực. Lần này, họ ủng hộ một đề xuất trong cuộc trưng cầu dân ý nhằm nể lòng các thế lực để những người nhập cư thế hệ 3 trở thành công dân Thụy Sĩ. Đây là một vốn để nhậy cảm. Những một lần nữa, các sinh viên đã xoay chiều dự luận – lần này với số giúp đỡ của các thế lực và phong trào khác. Họ làm một video về 2 cô gái, Vania và Vanja: những người bạn trông giống nhau cùng sinh ra và lớn lên tại một ngôi làng ở Thụy Sĩ. Những một

người có thể bị phiêu, và người kia thì không, vì bố mẹ cô sinh ra là người Thụy Sĩ nhưng ông bà cô thì không. Những tấm áp phích hình Vania và Vanja được dán lên trên khắp đất nước Thụy Sĩ. Dòng chú thích ghi: “Không có sự khác biệt. Chúng tôi đều là người Thụy Sĩ. Chấm hết”. Hơn 60% cử tri đã nhốt trí và bị phiêu để quên hóa các thế lực quốc tế.

... đến các cuộc bầu cử ở Hà Lan

Khi một tờ báo Hà Lan cho đăng một bài viết về Operation Libero đầu năm 2016, phần lớn là rất lớn. Bên đó có một bài viết lâu tờ báo này có bài được các sáng kiến trong tờ ở Hà Lan hay không. Phải một 1 năm 7 người bên ở Amsterdam, dẫu là sự nóng của cuộc vận động bầu cử Quốc hội Hà Lan hồi tháng 2/2017, mới quyết định có gắng bắt chước các sinh viên Thụy Sĩ. Các cuộc thăm dò dư luận cho thấy rằng Đảng Vì tự do (PVV) có thể trở thành đảng lớn nhất trong Quốc hội Hà Lan. Theo thông tin theo đảng nội tại tự do trung hữu của Hà Lan, Mark Rutte, đã tiến xa hơn về phía cánh hữu bằng việc cho đăng một quảng cáo yêu cầu những người nhập cư “hành động bình thường” hoặc rời khỏi đất nước này. Một trong những người khởi xướng Operatie Libero Nederland, người vợ Esther Polak, đã nói trong một cuộc phỏng vấn rằng cô và những người bên của mình một người đã quyết định rằng “chúng ta phải làm gì đó. Rất nhiều người không nhốt trí về đi này, chúng ta phải đem lại tiếng nói cho họ”.

Ai đó đã nhắc đến các sinh viên Thụy Sĩ. Họ đã liên lạc với Kleiner, người mà lại khuyên chính của cô dành cho những người Amsterdam là đưa ra một câu chuyện khác, nhưng không bao giờ được sự nhắc hay cô lập những người theo chủ nghĩa dân túy. Kleiner nói: “Hãy lôi kéo họ vào những cuộc thảo luận”. Trang mạng của Operatie Libero Nederland, được lập ra 3 tuần trước cuộc bầu cử ngày 15/3, tuyên bố một tiêu của phong trào: “Chúng tôi những người theo chủ nghĩa dân túy bằng sự thật”.

Cùng, phe cánh hữu đã không thể giành chiến thắng trong cuộc bầu cử Hà Lan. Những điều đáng nghi ngờ là Libero đã giành được ưu thế trong cuộc bầu cử. Đã quá muộn: 1 tuần trước cuộc bầu cử, những người tự do vận đang tìm kiếm các chuyên gia châu Âu sẵn sàng tham gia tình nguyện. Nhưng họ không phải là những người duy nhất cho rằng các chính trị gia như Geert Wilders của PVV và Rutte đã vượt quá giới hạn và rằng tình trạng phân cực phải được chấm dứt. Vài tuần trước cuộc bầu cử, một vài sáng kiến trong tờ đã ra đời.

Một là No Nexit, phong trào phản đối khi nước Hà Lan ra khỏi EU, một ý tưởng bị PVV giễu cợt. Hai chủ đề sáng lập phong trào này đã lo lắng trước thực tế rằng một số rất ít người – đảng của Wilders kiểm soát khoảng 1/6 số phiếu trong các cuộc thăm dò dư luận – có thể đưa việc Hà Lan ra khỏi EU vào nghị trình. Đa số người Hà Lan muốn ở lại EU. Các cuộc vào thăm 20 cuộc trưng cầu dân ý Eurobarometer (một loạt cuộc khảo sát dư luận được thực hiện định kỳ nhân danh Ủy ban châu Âu từ năm 1973 – ND) liên tiếp nhau, Viện Notre Europe (viện nghiên cứu châu Âu do Jacques Delors thành lập – ND) đã dặt khéo đưa Hà Lan vào danh mục các nước đang hòng châu Âu. Những kẻ thù cuộc bỏ phiếu cho Brexit ở Anh, Wilders và các chính trị gia khác thuộc phe cánh hữu liên tục đưa chủ đề này ra. No Nexit muốn làm cho các cử tri trẻ tuổi nhận thức được những hậu quả của việc Hà Lan ra khỏi EU và muốn giữ Hà Lan ở lại EU.

Nội lo sợ bị loại trừ

Thực tế rằng những nhóm này, nghiệp dư hay không, xuất hiện có nghĩa là những tuyên bố chính của các đảng theo chủ nghĩa dân túy cuối cùng cũng bắt đầu thách thức. Jan-Werner Müller, một nhà khoa học chính trị tại Đại học Princeton từng có bài viết gây ảnh hưởng lớn mang tựa đề “Chủ nghĩa dân túy là gì?” vào năm 2016, nói rằng những người theo chủ nghĩa dân túy, dù ở Thụy Sĩ, Hà Lan, Pháp hay một nơi nào khác, đều có nhu cầu nét đặc trưng được thừa nhận. Những tất cả đều có một điểm chung: họ đều tuyên bố rằng họ, và chỉ có họ, là đại diện của nhân dân. Những người không nhận thức không được xem là một phần của nhân dân. Họ bị coi là những kẻ phản bội và phải bị loại trừ. Theo Müller, cách tất nhất để chống lại những người theo chủ nghĩa dân túy là để những người khác làm rõ rằng họ cũng là một phần của nhân dân. “Tôi nghĩ nhiên là lập luận này lại hiếm khi được sử dụng đến thế. Ở nhiều nước, những người theo chủ nghĩa dân túy chỉ chiếm 20% hoặc 30% số người họ, không hơn... Xin lỗi, đó không phải là ‘nhân dân’”.

Sự thối nát này rằng sự loại trừ có thể đang lộ rõ hiện ra phần nào thúc đẩy nhu cầu nhà hoạt động mới. Với một tỷ lệ lớn phiếu trắng, một thiểu số những người theo chủ nghĩa dân túy có thể trở thành đa số. SVP của Thụy Sĩ đã đặt được các hạn ngạch nhập cư của họ theo cách này. Brexit chủ yếu do một số lượng nhỏ cử tri quyết định. Katharina Moser, một thanh niên người Áo từng tổ chức các diễn đàn châu Âu với mục đích cổ vũ tinh thần châu Âu, nói: “Phần lớn mọi người bị những giai đoạn đen tối này với các cuộc tấn công và các cuộc khủng hoảng làm cho choáng đờn mục họ không muốn nghe với chính trị mà tập yoga và tập trung vào bản thân mình”. Một trong các diễn đàn của cô, Route 28 (Tuyến đường 28), đưa người dân ở

Vienna đến nhà của những người từ các nước thành viên EU khác.

Cuộc khủng hoảng người từ nước và phân ứng dữ dội của những người theo chủ nghĩa dân túy sau đó đã biến đổi bởi chính trị ở Áo. Trong nhiều thập kỷ, cuộc tranh giành chính trị chủ yếu là giữa các đảng cánh tả và cánh hữu. Moser nói trong một cuộc phỏng vấn: “Giờ đây, đó ngày càng là một cuộc đấu giữa những người muốn mở xã hội cởi mở và những người muốn khép nó lại. Những người muốn xã hội khép kín lên tiếng hơn và thu hút sự chú ý”.

Chính trị lớn nhất ở Áo là Đảng tự do Áo (FPÖ) cực hữu, nắm giữ khoảng 30% số phiếu trong các cuộc thăm dò dư luận. Cũng như Pháp và Hà Lan, các đảng chính thống ở Áo đang đơm nướm phần nào phát ngôn của FPÖ. Nhiều người thích coi chi nhánh của Van der Bellen trong cuộc bầu cử tổng thống năm 2016 là một bước ngoặt. Có lẽ là như vậy. Nhưng Moser làm việc trong cùng một tòa nhà với phòng lớn tại Vienna với 400 người khác. Phần lớn họ là những người sở hữu những doanh nghiệp nhân phóng khoáng không thích chủ nghĩa dân tộc, chủ yếu nói đến triển vọng Áo rời khỏi EU. Cô nói: “Tuy nhiên trong số 400 người đó, tôi là người duy nhất đang làm việc với châu Âu”.

Moser lấy cảm hứng nào đó từ Vincent-Immanuel Herr và Martin Speer, 2 thanh niên người Đức khuyến khích sự trao đổi liên văn hóa giữa những người châu Âu bằng việc xóa bỏ các rào cản và biên giới thay vì tạo ra chúng. Một trong số các dự án được ưa thích nhất của Herr và Speer là FreeInterrail, một phiếu đi tàu châu Âu miễn phí cho mọi công dân châu Âu bằng sang tuổi 18. Ủy ban châu Âu và Nghị viện châu Âu hiện đang thảo luận việc thực thi kế hoạch này. Nhưng chỉ 2 người đã phải một vài năm để khi các chính trị gia chào đón dự án của họ.

Khi nhắc đến Pulse of Europe, nó chỉ một có vài tuần. Tôi cuộc mít tinh lớn thứ 3 hoặc thứ 4, chỉ thứ trường Frankfurt và vợ phó của ông đều nhiệt tình tán thành thông điệp của phong trào. Giờ đây, các chính trị gia toàn quốc đều làm như vậy. Frank-Walter Steinmeier đã ca ngợi nhóm này trong bài phát biểu đầu tiên của ông với tư cách là Tổng thống Đức hồi tháng 3. Một trong những người từ chối, luật sư tại Frankfurt Stephanie Hartung, nói trong một cuộc phỏng vấn: “Nó đã lôi kéo tất cả mọi người, trong đó có chúng tôi. Cuộc biểu tình của chúng tôi hôm 15/1 là cuộc biểu tình đầu tiên mà tôi tham gia trong đời. Nhưng tôi cảm thấy đó là điều đúng đắn nên làm. Nhiều người cảm thấy như vậy”.

Ý tưởng về các cuộc biểu tình đến từ một đồng nghiệp của Hartung, Daniel Röder, và vợ anh, Sabina. Họ gợi ý thì đi đến từ đến bên bè và đồng nghiệp họ xem có ai muốn tham gia hay không. Sáng kiến bắt đầu chỉ với 8 người. Hartung nói: “Báo chí và các show truyền hình đầy rẫy những câu chuyện tiêu cực về châu Âu và người tị nạn. Phe cực hữu theo chủ nghĩa dân tộc, có lẽ có 10% số phiếu, chiếm ưu thế trong mọi cuộc tranh luận. Nhưng chúng tôi biết nhiều người khác không như thế. Chúng tôi cảm thấy có trách nhiệm lịch sử đối với châu Âu. Chúng tôi không muốn nó tan rã. Chúng tôi muốn thấy hiện diện đó”.

Ngày nay công dân đưa ra các đề xuất, và không chỉ ở châu Âu. Họ cảm thấy các chính trị gia chưa lắng nghe họ một cách đầy đủ. Sau năm 2017, người dân Romania đã phản đối việc chính phủ của họ bỏ qua tham nhũng. Năm 2016 tại Ba Lan, các đám đông lớn đã biểu tình chống lại một dự luật chống phá thai khắt khe. Ở nhiều thành phố trên khắp thế giới, người dân cũng gây sự chú ý của các chính sách của chính phủ. Điều khác biệt về các cuộc mít tinh của Pulse of Europe là hàng chục nghìn người khác tập hợp vào Chủ nhật hàng tuần không chỉ để đi đâu đó – họ đang họ một đi đâu đó. Họ muốn chống lại rằng năm 2017, năm của những cuộc bầu cử trên toàn châu Âu, không chỉ để rầy các nguy cơ mà còn để rầy các cơ hội. Pulse of Europe là một hình thức biểu hiện của những người tị nạn theo thuyết dân chủ mà đòi hỏi một triển vọng châu Âu. Một người tham dự cuộc mít tinh ngày Chủ nhật tại Freiburg nói: “Thật dễ chịu khi nhìn thấy người dân với một thông điệp tích cực. Bên với nhà tôi có người bạn họ”.

Châu là nơi tiếp theo cho hoạt động chống chủ nghĩa dân túy?

Hoạt động tích cực này có kéo dài hay không, và nếu có, nó sẽ dẫn đến điều gì? Polak thú nhận rằng cô không biết. “Sự thật tuyệt vời nếu một số bên tham gia, và dẫn đến tiếp quản. Khi bên có một công việc và một gia đình, điều đó thực sự nặng nề”. Hartung, người làm việc cho Pulse of Europe đến 2 giờ sáng, đồng ý với điều đó. “Chúng tôi bất ngờ. Những âm thanh to lớn của các cuộc mít tinh của chúng tôi có ý nghĩa chính trị, vì vậy chúng tôi nhận được sự tiếp xúc. Chúng tôi có thể thay đổi cuộc tranh luận về chính trị... Có rất nhiều thứ phải làm”.

Có lẽ sẽ nổi lên của các lực lượng chính trị chống chủ nghĩa dân túy châu Âu chỉ là vấn đề về thời gian. Các vấn đề châu Âu đã đi vào các cuộc tranh luận quốc gia trong những năm gần đây. Người dân Hà Lan biết về Hy Lạp nhiều hơn trước, do cuộc khủng hoảng Khu vực đồng euro. Người Tây Ban Nha và Bồ Đào Nha am hiểu về chính trị khác hơn trước. Nhưng người theo chủ nghĩa dân túy có thể thu hút cuộc tranh luận này

và châu Âu trước tiên, nhanh chóng chi phối (hay được quy định) chính trường ở một vài nước. Nhà khoa học chính trị tại Frankfurt Sandra Eckert lập luận trên báo Frankfurter Allgemeine rằng đây là tình trạng mất cân bằng, nó phải được điều chỉnh. Eckert cho rằng xu hướng này sẽ không biến mất: theo một cách nào đó, đây là một phần của nền dân chủ châu Âu đang phát triển.

Chẳng có thời gian sẽ cho biết liệu bà có đúng hay không. Sau khi Van der Bellen giành chiến thắng vào năm 2016 tại Áo và Wilders không thể giành chiến thắng trong cuộc bầu cử Hà Lan năm 2017, các nhà hoạt động ủng hộ châu Âu thấy rằng họ có lý do để lo lắng. Những biểu tình vào ngày Chủ nhật là một ví dụ; nổi lên như một lực lượng chính trị lớn hơn là ví dụ khác. Nếu họ có thể làm vậy, thì phải chăng các nhóm ủng hộ châu Âu có khả năng sẽ là các chính trị gia khôn ngoan?

Một vài đảng Xanh ở châu Âu đã trở nên thành thạo các phong trào xã hội dân sự; đảng Sozialen (AfD) chống nhập cư bắt đầu từ một nhóm các giáo sư hoài nghi về châu Âu. Vấn đề đối với các nhóm mới theo chủ nghĩa thế giới, rằng họ châu Âu là các đảng chính thống, mà chịu trách nhiệm về các chính sách châu Âu trong nhiều thập kỷ, được cho là truy cập thông điệp châu Âu – những lời không làm công việc của mình. Vậy nên rất có khả năng các nhà hoạt động sẽ gây ảnh hưởng đến các đảng hiện hành hay khuyến khích các chính trị gia vận động dựa trên liên danh ủng hộ châu Âu hơn trước và theo gương Macron và Van der Bellen. Có 2 đầu chống lại rằng sẽ nổi lên từ lời của tiếng nói ủng hộ châu Âu có thể, nếu được quản lý tốt, là một lực lượng cần được tính đến.

Caroline de Gruyter là tác giả, nhà báo tại Oslo, Na Uy. Bà phụ trách về các vấn đề Châu Âu cho tờ NRC Handelsblad, một tờ báo hàng đầu của Hà Lan. Bà cũng thường xuyên viết phân tích cho Carnegie Europe. Bài viết được đăng trên [Carnegie Europe](#)

Vấn Công (gt)